

Hồi thứ bốn mươi lăm

Vi Tiểu Bảo giảng co Quận chúa

Vi Tiểu Bảo "ối" lên một tiếng. Hai chân nhũn ra ngã lăn xuống đất không nhúc nhích được.

Tiểu Quận chúa bật lên tiếng cười khanh khách, tung chăn ngồi dậy xuống giường, cô hỏi:

- Huyệt đạo ta đã được giải khai, chờ người lâu lắm rồi. Sao bây giờ người mới về?

Vi Tiểu Bảo hỏi:

- Ai giải khai huyệt đạo cho người?

Tiểu Quận chúa đáp:

- Người huyệt đạo bị phong toả cứ qua một thời gian chừng bảy, tám giờ chẳng cần ai giải, tự nhiên nó cũng khai thông. Ta đỡ người lên giường nằm rồi ta đi đây.

Vi Tiểu Bảo bốn chồn nói:

- Không được! Không được! Những vết thương trên mặt người chưa lành, cần phải ta đồ thuốc tiêm thêm cho mới khỏi được hoàn toàn.

Tiểu Quận chúa cười hì hì nói:

- Người thật là hư đồn toan nói lừa bịp ta. Mặt ta có bị chạm hoa đâu? Người làm ta bỏ vía nửa ngày.

Vi Tiểu Bảo hỏi:

- Sao người biết?

Tiểu Quận chúa đáp:

- Ta đã xuống giường đi soi gương thì mặt mũi còn nguyên không sao hết.

Bây giờ Vi Tiểu Bảo mới nhìn kỹ lại mặt cô thấy sạch sẽ trắng mịn. Bao nhiêu bột đậu cùng các thứ trộn lẫn đã rửa sạch hết. Gã khen thầm:

- Minh thật là lỗ mãng, không ngó mặt thị trước. Nếu biết thị rửa hết rồi thì nhất định không mắc bẫy.

Gã vẫn cãi:

- Ta có đồ linh đan diệu dược thì người mới khỏi được. Nếu không thì sao ta lại lật đật đi mau trên châu cho người? Người coi đây này! Ta chạy khắp các tiệm châu báu trong thành Bắc Kinh mới mua được cho người hai chuỗi trên châu thật đẹp. Ta còn mua một đôi đồ chơi tuyệt hảo cho người nữa.

Tiểu Quận chúa hỏi ngay:

- Đồ chơi gì vậy?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Người khai huyết đạo rồi ta lấy cho người coi.

Tiểu Quận chúa nói:

- Được rồi!

Cô toan đưa tay ra giải khai huyết đạo cho Vì Tiểu Bảo, chợt thấy cặp mắt gã lão liên không ngớt, bất giác động tâm, cười nói:

- Xuýt nữa ta mắc lừa. Ta giải khai huyết đạo cho người, tất người không cho ta đi nữa.

Vì Tiểu Bảo vội đáp:

- Không có đâu! Không có đâu! Bậc đại trượng phu đã thốt lời ra khỏi cửa miệng thì con ngựa ấy cũng không đuổi kịp.

Tiểu Quận chúa nói:

- Ngựa tứ không đuổi kịp, chứ ngựa ấy là ngựa gì?

Vì Tiểu Bảo cãi:

- Ngựa ấy so với ngựa tứ còn chạy nhanh hơn nhiều. Ngựa ấy đã không đuổi kịp thì ngựa tứ dĩ nhiên càng không đuổi kịp.

Gã biết mình nói trật mà vẫn không chịu nhận lỗi, cãi cối chơi.

Tiểu Quận chúa bán tín bán nghi vì cô không hiểu ngựa ấy là ngựa gì. Cô nói:

- Bây giờ ta mới nghe người nói vậy là lần thứ nhất.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Bữa nay ta dạy khôn cho người đó. Món đồ chơi kia ngộ lắm. Nó có một đôi, một con đực một con cái.

Tiểu Quận chúa hỏi:

- Có phải đôi bạch thỏ không?

Vì Tiểu Bảo lắc đầu đáp:

- Không phải. So với bạch thỏ nó còn đẹp gấp mười.

Tiểu Quận chúa hỏi:

- Vậy có phải là cá vàng không?

Vì Tiểu Bảo cũng lắc đầu mạnh hơn đáp:

- Cá vàng có chi là đẹp? Nó còn đẹp gấp trăm cá vàng.

Tiểu Quận chúa lại đoán mấy thứ đồ chơi đều không trúng. Cô giục:

- Vậy người lấy ra đi xem nó là cái gì?

Vì Tiểu Bảo muốn dụ cô giải khai huyết đạo, liền nói:

- Người cứ giải huyết cho ta là ta cho người tức khắc.

Tiểu Quận chúa lắc đầu nói:

- Không được! Ta phải về ngay. Ca ca không thấy tất phải nóng ruột mong đợi.

Vì Tiểu Bảo hỏi:

- Người bảo huyết đạo tự giải khai đã lâu mà sao không đi ngay còn chờ ta về?

Tiểu Quận chúa đáp:

- Người có lòng tốt đi mua trân châu cho ta, nên ta phải chờ người về cảm ơn và ngỏ lời từ biệt. Nếu bỏ đi ngay thì sao cho phải lẽ?

Vì Tiểu Bảo cười thâm nghĩ bụng:

- Té ra con nhỏ này ngốc thật. Những người trong Mộc vương phủ đều là hạng ngốc, hèn chi chúng lấy họ Mộc là phải lắm.

Gã nói:

- Phải rồi! Ta lo cho người một mình ở nhà vừa nóng ruột vừa sợ hãi nên chạy bỏ hơi tai, chỉ mong mua được trân châu cho lệ, nhưng các tiệm châu báu ta vào coi rồi chẳng được chuỗi nào vừa ý. Trong dạ bồn chồn, ta vấp ngã mấy cái liên, người lẫn long lóc.

Tiểu Quận chúa khẽ la lên:

- Trời ơi! Người té có đau lắm không?

Vì Tiểu Bảo nhăn mặt đáp:

- Một lần ta té xuống, ngực đập mạnh vào khối đá lớn đau đến chết đi sống lại.

Tiểu Quận chúa hỏi:

- Bây giờ đã đỡ chưa?

Vì Tiểu Bảo rên khừ khừ đáp:

- Thương thế rất nặng vì đập vào đá, mỗi lúc một đau thêm. Người... điểm huyết... không chịu giải khai... ta không thể đề tỵ chân khí... Ta... Ta...

Vì Tiểu Bảo thanh âm mỗi lúc một nhỏ. Đột nhiên gã ngược mặt lên để lộ toàn lòng trắng như người ngất đi.

Tiểu Quận chúa hốt hoảng hỏi luôn mấy câu:

- Người... người làm sao thế? Đau lắm phải không?

Vì Tiểu Bảo thều thào đáp:

- Ta... sắp chết đến nơi rồi... Cái đó cũng không cần. Nhưng... có điều chưa được yên lòng.

Tiểu Quận chúa khẽ hỏi:

- Điều gì chưa yên lòng?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Đây là nơi... cực kỳ nguy hiểm. Sau khi ta... chết rồi... Không còn ai chiếu cố cho người... Bao nhiêu kẻ độc ác... bắt người đem đi để hạ sát.

Tiểu Quận chúa nói:

- Người không chết đâu, cứ ngủ đi một lúc là khỏi. Ta phải đi cho lẹ.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Ta muốn nghệt thở rồi.

Gã cố sức ngừng thở. Tiểu Quận chúa đưa tay lên sờ lỗ mũi gã thì quả nhiên thấy không thở nữa. Cô hốt hoảng la lên một tiếng. Giọt châu tâm tã tuôn rơi.

Vì Tiểu Bảo cười thâm nghĩ bụng:

- Con nhỏ hạng thứ chín này quả là đầu óc dần dần, chẳng hiểu cóc gì hết.

Tiểu Quận chúa nghẹn ngào hỏi:

- Sao người lại chết được?

Vì Tiểu Bảo nói nhất gừng:

- Người... điểm lâm vào... tử huyết... của ta rồi.

Tiểu Quận chúa vội cãi:

- Không có lý! Không có lý! Sư phụ đã dạy cách điểm huyết cho ta quyết không thể nào sai lầm được. Hiển nhiên ta điểm vào hai huyết "Linh Khu", "Bộ Lạng" trong mình ngươi. Sau ta điểm thêm huyết Kiên Trì nữa.

Vi Tiểu Bảo nói:

- Vì ngươi... vội vã... thành ra điểm trật... úi chao!... Khí huyết trong mình ta... đảo lộn hết rồi... kinh mạch chạy ngược đường... Ngũ tạng thay đổi bộ vị... Ta bị tẩu... tẩu hoả nhập... nhập...

Tiểu Quận chúa hỏi:

- Tẩu hoả nhập ma ư?

Vi Tiểu Bảo đáp:

- Đúng thế!... Tẩu hoả nhập ma... Trời ơi!... Sao ngươi lại hồ đồ đến thế?... Công phu điểm huyết chưa luyện được thành thuộc... điểm bừa điểm bãi có chết người không?... Không phải ngươi điểm vào những huyết Thiên Trì... Bộ Lang gì hết... mà đúng là Tử huyết... huyết...

Gã không hiểu tên tử huyết là những gì, không thì đã nói bừa mấy tên ra rồi.

Tiểu Quận chúa hãy còn nhỏ tuổi thì dĩ nhiên công phu điểm huyết chưa luyện được đến chỗ xuất thần nhập hoá.

Nguyên công phu điểm huyết rất phức tạp. Những đại huyết trong người có hàng mấy trăm chỗ, cách nhau chỉ vài phân thì trong lúc hoang mang điểm trật là thường.

Tiểu Quận chúa được minh sư chỉ bảo, ba huyết đạo kia cô điểm rất đúng. Kinh lực thấu vào đáy huyết, không sai trật chút nào. Có điều cô mới học nghề thì lúc áp dụng dĩ nhiên chưa thể tự tin lắm được.

Tiểu Quận chúa thấy Vi Tiểu Bảo vẻ mặt thiếu ngủ, giả bộ rất khéo, nên cô tưởng mình điểm trật vào tử huyết thật sự. Cô vội hỏi:

- Phải chăng... phải chăng ta điểm vào huyết Đản Trung trong mình ngươi?

Vi Tiểu Bảo đáp:

- Đúng rồi!... Đúng là huyết Đản Trung... Tiểu Quận chúa! Ngươi bất tất phải hối hận... vì không phải ngươi... cố ý như vậy... Sau khi ta chết rồi... nhất định ta không oán thù ngươi... Đức Diêm Vương có hỏi, ta nhất định không nói... là ngươi điểm huyết cho ta chết mà chỉ tâu... vì ta không cẩn thận để đầu ngón tay mình lỡ đâm phải tử huyết... rồi uống mạng.

Tiểu Quận chúa nghe Vi Tiểu Bảo nói sẽ che dấu tội lỗi cho mình thì trong lòng vừa cảm kích lại vừa hối hận. Cô vợ nói:

- Hãy giải khai huyết đạo rồi sẽ tính. May ra còn có thể cứu được.

Cô vợ đưa tay ra nắm vào trước ngực và dưới nách Vi Tiểu Bảo mấy cái để giải huyết cho gã.

Vi Tiểu Bảo có thể cử động được rồi, nhưng gã vẫn rên rỉ nói:

- Hối ơi! Đã điểm vào tử huyết... thì còn cứu sống làm sao được?

Tiểu Quận chúa vợ nói:

- Cái đó chưa chắc, không chừng cứu sống được cũng nên. Ta bất cần một chút mà điểm lầm, thật... trong lòng hối hận vô cùng!

Vi Tiểu Bảo nói:

- Ta cũng biết ngươi là người tốt. Sau khi chết rồi... ta ở cõi âm mà vẫn bảo vệ cho ngươi... Từ sáng đến tối, linh hồn ta lẩn quẩn theo dõi bên mình ngươi. Nếu kẻ nào định hại ngươi... ta sẽ làm cho họ mê đi không còn biết gì nữa.

Tiểu Quận chúa thét lên một tiếng hỏi:

- Sao? Linh hồn ngươi cứ quẩn quít lấy mình ta hoài ư?

Vi Tiểu Bảo đáp:

- Ngươi đừng sợ gì hết... Linh hồn ta không làm hại ngươi... Nhưng theo lẽ luật thì ta bị ai giết chết, cái linh hồn nó cứ bám sát lấy người đó.

Tiểu Quận chúa càng nghĩ càng bồn chồn. Cô nói:

- Có phải ta cố ý giết ngươi đâu mà linh hồn ngươi lại ám ảnh ta hoài?

Vi Tiểu Bảo thở dài hỏi:

- Tiểu Quận chúa! Tên ngươi là gì?

Tiểu Quận chúa lùi lại một bước, cô hỏi lại:

- Ngươi hỏi tên ta làm chi?

Nét mặt đầy vẻ kinh nghi, cô hỏi tiếp:

- Có phải ngươi định lấy tên để kiện ta ở dưới âm cung? Ta không nói đâu!

Tiểu Quận chúa không thấy gã trả lời liền hỏi tiếp:

- Vậy ngươi hỏi tên họ ta làm chi?

Vi Tiểu Bảo đáp:

- Ta muốn biết tên họ người để khi xuống cõi âm còn bảo vệ cho người. ở cõi âm thiếu gì ma quỷ bạn bè. Ta kêu bọn họ phù hộ người. Người đi tới đâu cũng có hàng trăm cái quỷ quanh quẩn bên mình.

Tiểu Quận chúa giận quá thét lên một tiếng rồi nói:

- Không, không! Ta không muốn ma quỷ theo ta.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Người có sợ là sợ bọn quỷ chết treo, quỷ trọc đầu, quỷ đứt cổ, còn quỷ tử tể thì việc gì mà sợ? Nếu người không ưng cho lũ quỷ sứ đi theo thì quỷ hồn của một mình ta chắc là người chịu lắm?

Tiểu Quận chúa ngần ngừ một chút rồi đáp:

- Nếu người đi theo mà không trêu cợt, hăm dọa thì... cũng không cần lắm.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Dĩ nhiên ta không hăm dọa, không trêu cợt người. Ban ngày người ngồi đâu thì quỷ hồn ta xua ruổi cho người. Ban đêm người ngủ quỷ hồn ta đuổi muỗi cho người. Người buồn hay người sợ quỷ hồn ta báo mộng, hoặc kể chuyện cổ tích cho người nghe để người vui dạ.

Tiểu Quận chúa hỏi:

- Tại sao người đối đãi tử tế với ta như vậy?...

Cô buồn rầu thở dài nói tiếp:

- Người đừng chết là hay hơn hết.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Có một điều người đã ưng chịu với ta mà chưa làm. Hỡi ôi! Ta chết cũng không nhắm mắt được.

Tiểu Quận chúa hỏi:

- Điều gì? Ta có ưng thuận với người điều gì đâu?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Người đã ưng thuận chịu kêu ta ba câu "Hảo ca ca"! Vậy trước khi ta lâm tử có được nghe người gọi thì ta chết mới nhắm mắt được.

Tiểu Quận chúa sinh trưởng trong vương phủ đời đời trấn thủ ở Vân Nam. Song thân và huynh trưởng cô đều sủng ái vô cùng. Về sau tuy quốc phá gia vong, nhưng cô là dòng dõi thế thần gia tướng, nên những nô tỳ bộc dịch đều thương yêu, hộ vệ cho vị tiểu Quận chúa cành vàng lá ngọc này, săn sóc cô từng ly từng tý. Trước nay cô chưa bị ai lừa gạt, dọa dẫm. Từ ngày cô ra đời, cô chưa từng nghe một lời giả dối nào. Vì thế mà Vì Tiểu Bảo nói trắng nói

cuối, ban đầu cô đều cho là thật. Sau gã càng nói càng phấn khởi tinh thần, nhất là lúc gã bảo cô kêu ba tiếng "Hảo ca ca!", mắt gã sáng lấp lánh những tia giảo quyết. Bất quá cô chỉ là người chất phác lương thiện, chứ không phải là hạng ngu ngốc, liền biết gã trêu cợt cô lùi lại một bước, nói:

- Người gạt ta rồi. Người không chết đâu.

Vi Tiểu Bảo cười khanh khách nói:

- Hiện thời ta tạm thời chưa chết ngay, nhưng sau mấy bữa cũng đến chết mà thôi.

Tiểu Quận chúa nói:

- Sau mấy bữa cũng không chết được.

Vi Tiểu Bảo nói:

- Dù sau mấy bữa chưa chết thì mai hậu cũng phải chết. Người mà không hô ba tiếng "Hảo ca ca!" thì quỷ hồn ta ngày nào cũng lẩn quất bên người, không ngớt kêu: "Hảo muội muội! Hảo muội muội!"

Gã bóp cổ họng, kéo dài thanh âm nghe rất thê thảm, cực kỳ đáng sợ. Gã lại lè lưỡi ra như quỷ chết treo coi càng gớm ghiếc.

Tiểu Quận chúa la lên một tiếng "Trời ơi!" rồi xoay mình xông lại cửa phòng.

Vi Tiểu Bảo chạy theo thấy cô đưa tay rút then cửa, liền nhoai lưng ra ôm chặt lấy cô nói:

- Không đi được đâu. Bên ngoài có rất nhiều ác nhân ác quỷ!

Tiểu Quận chúa vội nói:

- Buông ta ra! Ta phải về nhà!

Vi Tiểu Bảo nói:

- Muốn về cũng không được đâu.

Tiểu Quận chúa vùng vẫy tay phải lên chém xuống cổ tay mặt gã.

Vi Tiểu Bảo xoay bàn tay trái bắt lấy cánh tay tiểu Quận chúa.

Tiểu Quận chúa huých khuỷu tay về phía sau. Đồng thời tay trái cô nắm lại thành quyền đập xuống đầu Vi Tiểu Bảo.

Người Vi Tiểu Bảo vội hạ thấp xuống tránh khỏi thoi quyền, đồng thời ôm lấy đùi tiểu Quận chúa.

Tiểu Quận chúa ra chiêu "Hô vĩ tiên", tay trái chém xéo xuống.

Vì Tiểu Bảo không tránh kịp. Bàn tay của tiểu Quận chúa đập xuống vai gã đánh "chát" một tiếng. Gã giật mạnh một cái, tiểu Quận chúa đứng không vững ngã lăn xuống đất.

Vì Tiểu Bảo đề lên toan ghì chặt lấy tiểu Quận chúa.

Tiểu Quận chúa vung chân phóng chiêu "Uyên ương liên hoàn thoái" đá ngược lên mặt gã.

Vì Tiểu Bảo lăn mình đi, lại giữ chặt được cánh tay trái tiểu Quận chúa.

Về công phu quyền cước, tiểu Quận chúa được minh sư truyền thụ, so với Vì Tiểu Bảo cô còn tinh thâm hơn nhiều. Giả tỷ là cuộc đấu võ chân chính thì Vì Tiểu Bảo nhất quyết không thể địch nổi tiểu Quận chúa. Nhưng lúc này hai người chỉ giằng co nhau. Một người muốn trốn chạy, còn một người nhất định giữ lại không chịu buông tha.

Về công phu giằng co, đô vật, Vì Tiểu Bảo đã được luyện tập một thời gian khá lâu. Hơn một năm trời, hàng ngày gã tỷ thí cùng vua Khang Hy.

Mặt khác Hải lão công truyền nội công cho gã tuy là công phu giả tạo, nhưng môn cầm nã tỷ đấu xấp lá cà thì lão lại dạy gã môn võ công thượng thặng của phái Thiếu Lâm về cách đánh gần.

Bây giờ gã cùng tiểu Quận chúa quần thảo nhau mấy hiệp, tuy gã bị trúng hai quyền vào ngực, nhưng đã nắm được tay mặt tiểu Quận chúa liền xoay lại cười hỏi:

- Người đã chịu đầu hàng chưa?

Tiểu Quận chúa đáp:

- Không đầu hàng.

Vì Tiểu Bảo đầu gối bên trái quỳ trên lưng cô hỏi:

- Có đầu hàng không?

Tiểu Quận chúa trước nay chưa từng bị ai vũ nhục đến thế. Tuy cô đã bị người điểm huyết đặt vào bụng heo khiêng đi khiêng lại, nhưng cũng chưa đến nỗi nhục nhã như lần này bị đè xuống đất, không nhúc nhích được. Cô vẫn đáp:

- Không hàng!

Vì Tiểu Bảo bóp mạnh tay hơn lại đưa cánh tay cô bắt quặt về sau lưng rồi kéo mạnh một cái.

Tiểu Quận chúa hét to một tiếng, khóc oà lên.

Vì Tiểu Bảo tỷ võ với vua Khang Hy, bất luận hai người đau đớn thế nào cũng chẳng kêu la, dĩ nhiên không có chuyện khóc lóc. Khi bị đối phương kiềm chế không còn cách nào phản kháng thì hô một tiếng: "Đầu hàng" và coi bộ bị thua một keo, rồi lại tỷ đấu hiệp khác.

Gã không ngờ tác phong của tiểu Quận chúa khác hẳn vua Khang Hy vừa thua một keo đã khóc rống lên.

Vì Tiểu Bảo cười nói:

- Đừng giở trò trẻ nít nữa!

Đoạn gã buông cô ra.

Tiểu Quận chúa nhảy bật ra chiêu "Tinh hoả minh diệt". Tay trái cô vung hờ một cái. Cô chờ cho Vì Tiểu Bảo cúi đầu xuống mới đập đánh "chát" một tiếng. Thoi quyen của cô dánh trúng vào sống mũi gã.

Tiếp theo tiểu Quận chúa lại ra chiêu "Yến song phi". Tay trái chém xéo lên hót vào phía dưới cằm gã bên trái. Tay mặt hót qua mé tả.

Vì Tiểu Bảo ngã ngồi xuống.

Tiểu Quận chúa lại xoay mình rút then cửa.

Vì Tiểu Bảo xô cả người lên, ôm lấy đầu tiểu Quận chúa.

Tiểu Quận chúa thúc hai khuỷu tay về phía sau, sử chiêu "Sơn phong lãnh yên".

"Bốp, bốp" hai tiếng. Trước ngực Vì Tiểu Bảo bị trúng đòn, tuy tỷ lực của tiểu Quận chúa hãy còn yếu ớt không đánh gãy được xương sườn gã, nhưng cũng làm cho đau thấu tâm can.

Vì Tiểu Bảo biết rằng nếu để tiểu Quận chúa trốn ra ngoài tất bị bọn thị vệ trong cung bắt được truy cứu ra thì gã đến phải tội mất đầu. Gã cố nhịn đau, hết sức giữ chặt lấy đầu tiểu Quận chúa. Tiểu Quận chúa cục cựa xoay mình lại thấy mặt gã máu chảy đầm đìa thì giật mình kinh hãi hỏi:

- Người... Người làm sao lại chảy máu?

Nguyên Vì Tiểu Bảo vừa rồi bị một thoi quyen dánh trúng sống mũi nên máu mũi tuôn ra. Nên biết mũi là nơi rất dễ chảy máu. Nhưng dù máu ra nhiều cũng chỉ bị thương nhẹ.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Người không đi được.

Tiểu Quận chúa nói:

- Mau buông ta ra!

Vì Tiểu Bảo ôm chặt hơn đáp:

- Ta không buông.

Tiểu Quận chúa thấy gã ra máu nhiều quá đâm lo hỏi:

- Người... có đau lắm không?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Ta đau muốn chết rồi đây. Chẳng lẽ lần này ta còn chưa bị người đánh chết?

Gã sợ bị điểm huyết hai tay ôm quàng lấy tiểu Quận chúa như đóng đai.

Tiểu Quận chúa nói:

- Người cũng không chết đâu. Sống mũi bị giáng một quyền làm sao mà chết được?

Vì Tiểu Bảo nói:

- Máu ta cứ chảy hoài, chảy đến lúc khô kiệt rồi người coi xem có chết không? Ta biến thành cái xác cứng đơ, cứ ôm người chằng chằng nhất định không buông.

Tiểu Quận chúa nói:

- Để ta lấy bông nút lỗ mũi cho là máu không chảy nữa.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Ta thích để máu chảy, chảy càng nhiều càng chóng hết để ta sớm biến thành cái xác cứng đơ.

Tiểu Quận chúa nói:

- Người đừng biến thành xác chết. Ta năn nỉ người đừng chết.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Người có hứa là không bỏ đi thì ta mới không chết.

Tiểu Quận chúa nghĩ bụng:

- Ta cứu sống gã rồi hãy chạy đi.

Cô đáp:

- Được rồi. Ta không đi nữa là xong.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Người mà ra cửa là ta lấy đao tự đâm mình cho chết.

Gã nói rồi buông tay. Tiểu Quận chúa thở dài nói:

- Người nằm lên giường mau để ta cầm máu cho. Ngày trước ta bị té cũng chảy nhiều máu mũi mà cũng không chết.

Cô đưa tay nâng đỡ Vi Tiểu Bảo. Gã giả vờ chân bước loạn choạng để sức nặng toàn thân tựa vào cánh tay tiểu Quận chúa.

Tiểu Quận chúa đỡ Vi Tiểu Bảo lên giường nằm yên rồi, lấy khăn tay xấp nước phủ lên đầu gã, lại dùng khăn mặt lau sạch những vết máu. Cô nói:

- Người nằm nghỉ một lát là máu không ra nữa. Vừa rồi ta đánh người đau, trong lòng rất hối hận. Bây giờ ta muốn đi thật. Người đừng bắt ta nữa. Nếu bắt là ta lại đánh.

Vi Tiểu Bảo bỗng la hoảng:

- Trời ơi! Phía sau tai ta cũng chảy nhiều máu lắm.

Tiểu Quận chúa kinh hãi hỏi:

- Thật không?

Cô cúi xuống nhìn. Vi Tiểu Bảo liền giang hai tay ôm chặt lấy lưng cô. Gã sử chiêu "Đằng la thức". Hai tay gã nắm vào những đốt xương ở sau lưng.

Tiểu Quận chúa toàn thân nhũn ra, cựa cạy mấy cái chẳng thấy công hiệu gì.

Giữa lúc ấy bỗng nghe cửa sổ có tiếng gõ lách cách.

Vi Tiểu Bảo khẽ nói:

- Đừng lên tiếng. Có ma quỷ!

Hoà mình vào thế giới võ hiệp www.VietKiem.com - Thư Viện Trường Thiên Tiểu Thuyết Võ Hiệp Kỳ Tình Online:

- Tính đến 01/01/2001, trên 100 bộ truyện kiếm hiệp hoàn tất và đang tiếp tục đưa nhiều bộ mới

- Các bài bình luận về nhân vật, tác giả, tác phẩm kiếm hiệp

- Free life time 6 MB email account you@vietkiem.com

- Chat & bàn luận cùng các bằng hữu khắp nơi có cùng sở thích trên forums, chatroom.

- Tranh ảnh phim kiếm hiệp

- Mailling list nhận tin tức kiếm hiệp mới

- Truyện dã sử võ hiệp, truyền thuyết,...

- Sách dạy tự luyện võ công.

-

All 3 address in 1:

<http://hello.to/kimdung> , <http://come.to/kimdung> , <http://VietKiem.com>